

noget i forhold til den almindelige borger, den arbejdsløse eller den syge, som kommer i økonomiske problemer, og som skal have gældsrådgivning osv. Det er jo derfor, regeringen har taget en række tiltag; det er jo det, der er redegjort for i forbindelse med den foregående sagsbehandling, og som også vil blive det i forbindelse med den kommende.

Der er jo taget en lang række initiativer. Når det drejer sig om bankdirektøren, ja, så er der jo tale om kontraktlige forhold. Hvis de er over-skredet, går jeg ud fra, at bestyrelsen skrider ind. Hvis de ikke er i overensstemmelse med banklovgivningen, går jeg ud fra, at Finanstilsynet skrider ind. Endelig kan der jo rejses civilt søgsmål mod de ansvarlige bestyrelser og for den sags skyld mod bankernes direktioner. Det er der jo klare regler for. Men det er jo ikke det samme som at sige, at alle, også dem, der er bankdirektører og sidder i en banks bestyrelse, har et ansvar, også et personligt ansvar, og det også kan gøres gældende.

Kl. 22:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Line Barfod for den anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 22:13

Line Barfod (EL):

Jo, men jeg forstår så ikke helt hr. Kim Andersens lange tale om det personlige ansvar, og at vi andre skulle være ude på fuldstændig at fjerne det personlige ansvar fra folk, fordi vi går ind og taler for, at man skal have en mulighed for at få en offentlig gældsrådgivning, som man har i de andre nordiske lande. Det var jo det, hr. Kim Andersens indlæg gik ud på, og jeg kan bare ikke få det til at hænge sammen med, at samfundet går ind og giver millioner og milliarder til de banker og bankdirektører, der har truffet en række forkerte beslutninger og ladet pengene fosse ud til spekulanter.

Det hænger bare ikke sammen for mig, at man der siger, at samfundet der er nødt til med det samme at gå ind og give millioner og milliarder til bankdirektører og spekulanter, men at man mener, at det er ret forargeligt, at vi andre taler for, at der skal være en ordentlig gældsrådgivning til alle dem, der kommer ud og får forskellige økonomiske problemer, bl.a. fordi de bliver arbejdsløse her under krisen, og ikke kan få kreditmuligheder, fordi bankerne har lukket for kreditterne.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:14

Kl. 22:14

Kim Andersen (V):

Nu er der jo ikke tale om, at samfundet giver millioner og milliarder, som spørgeren udtrykker det, til bankdirektørerne. Der er tale om, at samfundet ved Folketinget og Nationalbanken og regeringen har lagt et sikkerhedsnet ud under de finansielle institutter, for at de kunne opretholde deres virksomhed, for at den aktuelle verdensøkonomiske krise, som selvfølgelig også slår igennem i lille Danmark med den åbne økonomi, vi har, ikke skal ramme mere end nødvendigt i forhold til den kredit, der er givet netop til almindelige mennesker, til almindelige forretninger og almindelige virksomheder og derved drive dem længere ud, end nødvendigt er. Det er jo ikke bankdirektørerne, der får disse tilskud; det er jo tilskud og garantier til bankerne, for at de kan opretholde en almindelig forretning til gavn for almindelige mennesker.

Jeg siger ikke, at der ikke skal være rådgivning og vejledning – det skal der bestemt være – men det, jeg opponerer mod, er den jammerdal, den elendighed, som blev tegnet af den tidligere ordfører fra Socialdemokratiet, fru Yildiz Akdogan. For den passer ikke på dagens situation og det danske samfund og det, som VK-regeringen har gjort i situationen.

Kl. 22:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren bedes vente lidt endnu med at gå ned, for der er en mere til korte bemærkninger. Fru Pia Olsen Dyhr, værsgo.

Kl. 22:16

Pia Olsen Dyhr (SF):

Hvis bankerne løbende havde udvist en ansvarlig adfærd, havde det måske ikke været så nødvendigt at lave en bankpakke I og bankpakke II – som også SF står bag. Vi kan jo se, at der er forskel på de forskellige banker, der er i Danmark, og deres behov for den her understøttelse fra samfundets side. Så det er jo interessant, at bankerne kan være ansvarlige i forskellig grad – og det kan almindelige mennesker også.

Fra SF's side går vi gerne ind og laver en bankpakke og bruger 100 mia. kr., fordi vi mener, at det giver god mening. Men i sammenligning er det beløb, der er afsat til gældsrådgivning i Danmark, på 16 mio. kr. Det sætter tingene lidt i perspektiv, og det synes jeg også at ordføreren må forholde sig til. Selvfølgelig er begge